

nr. 212.774
in de zaak A. 193.228/IX-6431

**RAAD VAN STATE,
AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
IXe KAMER
ARREST VAN 26 APRIL 2011**

In zake :

1. Peter V.
2. Jan S.
3. Eddy B.
4. Mark R.
5. Alain Y.
6. Karl M.
7. Franz M.

bijgestaan en vertegenwoordigd door advocaat Peter Crispyn
kantoor houdend te 9030 Mariakerke
Mazestraat 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door:

1. de minister van Justitie
 2. de minister van Binnenlandse Zaken
- die woonplaats kiest bij

de Federale Politie DGS/DSJ
gevestigd te 1050 Brussel
Fritz Toussaintstraat 8

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 2 juli 2009, strekt tot de nietigverklaring van de artikelen 3 en 4 van het koninklijk besluit van 29 april 2009 houdende vaststelling van het vakantiegeld van het personeel van de politiediensten.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De eerste en tweede vertegenwoordiger van de verwerende partij hebben elk een memorie van antwoord ingediend en de verzoekers hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De verzoekers en de tweede vertegenwoordiger van de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 maart 2011.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslaguitgebracht.

Advocaat Peter Crispyn, die verschijnt voor de verzoekers, en adviseur Els Van Rossem, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III Feiten

3.1. De eerste en tweede verzoeker zijn hoofdinspecteur van politie (HINP) die op 1 oktober 2008 de volle leeftijd van 57 jaar nog niet bereikt hebben. Zij behoren tot het middenkader.

De derde en vierde verzoeker zijn inspecteur van politie (INP) die op 1 oktober 2008 de volle leeftijd van 57 jaar nog niet bereikt hebben. Zij behoren tot het basiskader.

De vijfde verzoeker behoort tot het officierskader van de politie. Hij heeft op 1 oktober 2008 de volle leeftijd van 57 jaar bereikt.

De zesde en zevende verzoeker behoren tot het officierskader van de politie. Zij hebben op 1 oktober 2008 de volle leeftijd van 57 jaar nog niet bereikt.

3.2. Op 19 september 2008 heeft de overheid met de politievak bonden een akkoord bereikt om het vakantiegeld voor de leden van het operationeel kader van de politie op te trekken tot 92 % van de maandwedge; deze verhoging zal evenwel gespreid worden in de tijd.

3.3. Op 29 april 2009 wordt het koninklijk besluit houdende de vaststelling van het vakantiegeld van het personeel van de politiediensten uitgevaardigd. Het is

bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 8 mei 2009 en heeft uitwerking vanaf 1 januari 2009.

Met artikel 1 wordt in het RPPo1 een nieuw hoofdstuk IIbis ingevoegd in titel III van deel XI waarbij als algemene basisregel gesteld wordt dat de personeelsleden van de politiediensten een jaarlijks vakantiegeld genieten waarvan het bedrag wordt vastgesteld op 92% van een twaalfde van de geïndexeerde jaarwedde.

De artikelen 3 en 4 bevatten uitzonderingen op die algemene regel. Zij luiden als volgt:

- artikel 3:

"Voor de leden van het operationeel kader, met uitzondering van de leden van het basis- en het middenkader die op 1 oktober 2008 de volle leeftijd van 57 jaar hebben bereikt alsook van de agenten van politie, wordt in het uitbetalingsjaar 2009, '92 %' in het artikel XI.III.4bis, eerste lid, RPPo1, evenwel gelezen als '65 %'."

- artikel 4:

"Voor de leden van het operationeel kader, met uitzondering van de leden van het middenkader die op 1 oktober 2008 de volle leeftijd van 57 jaar hebben bereikt, alsook van de agenten en de inspecteurs van politie, wordt, in het uitbetalingsjaar 2010, '92 %' in het artikel XI.III.4bis, eerste lid, RPPo1, evenwel gelezen als '65 %'."

Deze artikelen 3 en 4 vormen het voorwerp van het onderhavig beroep. Deze bepalingen hebben tot gevolg dat:

- voor het jaar 2009 het nieuwe systeem -een vakantiegeld vastgesteld op 92% van de maandwedde- enkel geldt voor de agenten van politie enerzijds en voor de leden van het basis- en het middenkader die op 1 oktober 2008 57 jaar geworden zijn anderzijds; de andere personeelsleden van het operationeel kader krijgen een vakantiegeld berekend op 65% van hun maandwedde;
- voor het jaar 2010 het nieuwe systeem geldt voor de agenten van politie en inspecteurs van politie enerzijds en voor de leden van het middenkader die op 1 oktober 2008 57 jaar geworden zijn anderzijds; de andere personeelsleden van het operationeel kader krijgen opnieuw een vakantiegeld berekend op 65% van hun maandwedde;
- vanaf 2011 het vakantiegeld voor alle politieambtenaren op dezelfde wijze wordt vastgesteld.

3.4. Op 28 september 2010 heeft de rechtbank van eerste aanleg te Brussel de Belgische Staat veroordeeld tot het betalen aan een aantal leden van het operationeel kader van de politiedienst, van de Copernicuspremie die bij het koninklijk besluit van 16 januari 2003 aan bepaalde personeelsleden van het administratief en logistiek kader was toegekend. Er werd geoordeeld dat het bestuur ten onrechte de leden van het operationeel kader van die premie had afgehouden.

IV. Aanwijzing van de verwerende partij

4. De minister van Justitie vraagt in zijn memorie van antwoord om buiten de zaak gesteld te worden, aangezien de minister van Binnenlandse Zaken "de meest gereede partij" zou zijn om de verdediging van de Belgische Staat te verzekeren.

5. Vastgesteld wordt dat de minister van Binnenlandse Zaken en de minister van Justitie gezamenlijk het bestreden besluit hebben genomen en dat zij derhalve gezamenlijk verantwoordelijk zijn voor de verdediging ervan. Er is dan ook geen reden om de minister van Justitie buiten de zaak te stellen. Dit belet evenwel niet dat de minister van Binnenlandse Zaken, die blijkbaar de drijvende kracht geweest is voor de totstandkoming van het bestreden besluit en die derhalve het best geplaatst is om de verdediging te voeren, het eigenlijk verweer ontwikkelt en dat de minister van Justitie zich daarbij, weze het zelfs impliciet door zich afzijdig te houden, aansluit.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

6. De verwerende partij betwist het belang van de verzoekers omdat een vernietiging hen geen voordeel zou verschaffen en de vernietiging alleen maar zal betekenen dat andere personeelsleden hun vakantiegeld gelijk aan 92% van hun maandwedge verliezen, zonder rechtstreeks voordeel voor henzelf. Omdat het budgettair niet mogelijk is om alle personeelsleden 92% van hun maandwedge aan vakantiegeld toe te kennen, zal een vernietiging tot gevolg hebben dat het vakantiegeld van alle personeelsleden in een eerste fase op slechts 65% van hun maandwedge zal bepaald worden en dat is voor hen geen voordeel, aangezien het bestreden besluit hen nu ook die 65% toekent.

7. De verzoekers hebben hun beroep formeel beperkt hebben tot de artikelen 3 en 4 van het bestreden besluit, waarin bij overgangsmaatregel de vaststelling van het vakantiegeld op 92% van de maandwedge voor de categorieën personeelsleden waartoe zij behoren wordt uitgesteld tot het uitbetalingsjaar 2010 of 2011 en hun vakantiegeld tot dan vastgesteld wordt op 65% van hun geïndexeerde maandwedge. Worden die bepalingen vernietigd, dan vallen de verzoekers onder de algemene regel die door artikel 1 van het bestreden besluit wordt ingevoerd en hebben zij vanaf 1 januari 2009 recht op een vakantiegeld ten belope van 92% van hun maandwedge. Dat het bestuur, na een vernietiging, zich op grond van budgettaire overwegingen verplicht zal zien een regeling uit te werken die iedereen zal benadelen, is een opportuniteitsoverweging die geen afbreuk doet aan het belang van de verzoekers, aangezien zij geen annulatieberoep ingediend hebben tegen artikel 1 van het bestreden besluit waarbij als algemene regel voorzien wordt in een vakantiegeld van 92% van de maandwedge en de vernietiging van de bestreden bepalingen ook de verzoekers onder dat gemeen regime brengt, terwijl de verwerende partij ook niet aantoont en zelfs niet aanvoert dat de bestreden artikelen 3 en 4 van het besluit niet afzonderlijk vernietigd kunnen worden.

VI. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

8. De verzoekers voeren de schending aan van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel en van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie (hierna: de wet van 10 mei 2007). Zij zijn van oordeel dat het onderscheid dat de verwerende partij met de bestreden regeling maakt op basis van leeftijd en op basis van het kader waartoe de ambtenaren behoren, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en de wet van 10 mei 2007 miskent.

Zij ontwikkelen het middel als volgt: de bestreden beslissing maakt een onderscheid tussen de politieambtenaren van het operationeel kader naar gelang het kader waartoe zij behoren en naar gelang hun leeftijd, waarbij de leeftijd van 57 jaar op 1 oktober 2008 het scharniermoment is. Met de bestreden bepalingen beoogt de verwerende partij op grond van budgettaire redenen het betalen van een hoger vakantiegeld in zekere mate uit te stellen, maar dat verantwoordt geen discriminatie op grond van de leeftijd. Er bestaat ook geen verantwoording voor het bereiken van de leeftijd van 57 jaar op de precieze datum van 1 oktober 2008. Het onderscheid op grond van de leeftijd is ook niet te verzoenen met artikel 12 van de wet van 10 mei 2007 omdat een budgettair doel onmogelijk een legitiem doel kan zijn om aan een uitverkoren groep een hoger vakantiegeld toe te kennen. De verwerende partij stelt dat het haar bekommernis is om op korte termijn personeelsleden langer aan het werk te houden maar dit kan geen objectieve en redelijke rechtvaardiging vormen voor het gemaakte onderscheid: uit niets blijkt waarom slechts bepaalde categorieën van politieambtenaren gestimuleerd moeten worden om langer aan het werk te blijven; afgaand op het Generatiepact, dat een lange termijnvisie inhoudt, valt niet in te zien waarom in het licht van de economische crisis bepaalde personeelsleden enkel in de jaren 2009 en 2010 zouden moeten aangespoord worden om langer te werken.

9. De verwerende partij antwoordt dat in het verslag aan de Koning bij het bestreden besluit gesteld is dat het bestreden besluit ertoe strekt om, nu de kostprijs van de operatie wegens de budgettaire context van het ogenblik in de tijd gespreid moet worden, het vakantiegeld a rato van 92% van de maandwedge geleidelijk uit te breiden tot alle personeelsleden van het operationeel kader van de politiediensten. Met het gemaakte onderscheid wil het bestuur -zoals ook gebeurde met het pensioencomplement geregeld in de wet van 12 augustus 2000- de betrokken personeelsleden aansporen om langer aan het werk te blijven hetgeen strookt met het Generatiepact. Het gemaakte onderscheid is derhalve niet discriminatoir, want het is objectief en redelijk gerechtvaardigd door een legitiem doel in het kader van het tewerkstellingsbeleid.

De overheid heeft ervoor gekozen om de personeelsleden met de laagste verloning eerst te begunstigen. Het personeelsdeficit situeert zich in het basis- en het middenkader zodat het vanzelfsprekend is dat deze kaders eerst een hoger vakantiegeld krijgen; die personeelsleden kunnen op 58 jaar met pensioen gaan en daarom is als scharnierdatum 1 oktober 2008 aangehouden: zij die 57 jaar zijn in 2008 worden 58 jaar in 2009 en kunnen ervoor kiezen om aan het werk te blijven.

Het bestuur moet zich houden aan het zuinigheidsbeginsel en in dat kader is het opzet om de maatregel in de tijd te spreiden een element van goed bestuur. Aan het opzet om personeelsleden langer aan het werk te houden wordt effectief voldaan omdat vanaf 2011 alle personeelsleden het hogere vakantiegeld ontvangen. Uit de praktijk blijkt ook dat de personeelsleden effectief langer aan het werk gebleven zijn.

10. De verzoekers repliceren dat een verwijzing naar het personeelsdeficit in het basis- en het middenkader niet opgaat omdat de agenten van politie, die daar niet toe behoren, reeds in 2009 een vakantiegeld ontvangen dat berekend is volgens de nieuwe methode en omdat er binnen de categorie van het basis- en het middenkader zelfs nog een onderscheid wordt gemaakt; dat de overheid oog gehad heeft voor de personeelsleden met de laagste verloning kan een discriminatie niet rechtvaardigen; er wordt geen zinnige verantwoording gegeven voor de datum van 1 oktober 2008; als de personeelsleden moeten gestimuleerd worden om langer te werken, dan blijft toch de vraag waarom niet iedereen moet gestimuleerd worden om in 2009 en 2010 aan het werk te blijven.

11. In haar laatste memorie gaat de verwerende partij nog uitvoerig op de zaak in. Zij stelt:

- Dat de gefaseerde invoering van het nieuwe stelsel van de berekening van het vakantiegeld het gevolg is van een keuze van het bestuur in het kader van de budgettaire toestand.
- Dat er niets mis is met een gefaseerde uitvoering van het nieuwe vakantiegeldsysteem: dat is ook gebeurd met de Copernicuspremie -eerst de niveaus C en D, een jaar later het niveau B en nog een jaar later het niveau A- en daar heeft niemand graten in gezien en uiteindelijk gaat zij terug op de onderhandelingen van intersectoraal akkoord 2001-2002.
- Dat, binnen die gefaseerde uitvoering, er geen discriminatie is begaan aangezien het de bedoeling was om de personeelsleden met de laagste graden - en dus de laagste wedde- als eerste van het nieuwe stelsel te laten genieten en dat, in dat kader, het toekennen van een vakantiegeld op basis van 65% van de maandwedde voor hen bijna niets opgeleverd zou hebben, terwijl ditzelfde percentage voor de hogere kaders een forse vooruitgang betekent.
- Dat de voorrangsregeling voor de inspecteurs en hoofdinspecteurs die op 1 oktober 2008 58 jaar werden wel degelijk verantwoord wordt door de wens om hen langer in dienst te houden: de daling van het aantal inspecteurs en hoofdinspecteurs -een honderdtal bij vergelijking van de cijfers voor 2008 met deze van 2009- noodzaakte een initiatief om die mensen langer aan het werk te houden, hetgeen kon door hen meteen een hogere verloning aan te bieden; de datum van 1 oktober 2008 is de datum van de eerste maand die volgt op het protocol van de onderhandelingen opgemaakt op 25 september 2008 en laat toe de maatregel te laten ingaan vanaf zijn goedkeuring in de onderhandelingen.
- Dat het motief om de personeelsleden langer aan het werk te houden reeds bestond toen het ontwerp van besluit aan de Raad van State voor advies werd voorgelegd.

Zij voegt daaraan toe dat het opgezette stelsel beoordeeld moet worden in de gehele context van maatregelen die allen samen een evenwichtige regeling vormen, zoals het Grondwettelijk Hof heeft gesteld in zijn arrest nr. 149/2006 met betrekking tot de wet

van 3 juli 2005 tot wijziging van bepaalde aspecten van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten. Zo kunnen bepaalde deelaspecten van een regeling voor bepaalde categorieën personen minder gunstig zijn zonder toch het gelijkheidsbeginsel te miskennen. Hier heeft het bestuur rekening gehouden met de functionele en budgettaire gevolgen van de maatregel; het is derhalve normaal dat het niet onmiddellijk rekening heeft kunnen houden met alle verzuchtingen van de betrokkenen. Zij besluit, zeer subsidiair, dat de Raad van State, wanneer hij tot het bestaan van een discriminatie op grond van de leeftijd besluit, vermog een gedeeltelijke vernietiging van de bestreden bepalingen uit te spreken, met name in de mate dat een leeftijdsvoorwaarde wordt gesteld.

Beoordeling

12. De verwerende partij heeft geopteerd voor de stapsgewijze invoering van het nieuwe systeem voor de vaststelling van het jaarlijks vakantiegeld. Voor die beleidskeuze verwijst zij in het bij het besluit gevoegde verslag aan de Koning naar "de huidige budgettaire context (die ertoe) noopt om de kostprijs van een dergelijke statutaire maatregel te spreiden in de tijd".

Dergelijke beleidskeuze is niet kennelijk onredelijk. Zij laat evenwel het bestuur niet toe bij de implementatie van die beleidskeuze de personeelsleden van de politiediensten, waarvan zij niet betwist dat zij allen op gelijke wijze recht hebben op vakantiegeld, op een onverantwoorde wijze ongelijk te behandelen. De bestreden maatregel moet zij op grond van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel kunnen verantwoorden door een criterium waarvoor een objectieve verantwoording bestaat die, in het licht van het doel en de gevolgen van de desbetreffende norm, als redelijk wordt ervaren en niet buiten proportie is. Specifiek wat een discriminatie op grond van de leeftijd in het kader van arbeidsbetrekkingen betreft, vereist de wet van 10 mei 2007 dat de discriminatoire maatregel objectief en redelijk wordt gerechtvaardigd door een legitiem doel dat verband houdt met het beleid inzake de werkgelegenheid of de arbeidsmarkt, en de middelen voor het bereiken van dat doel passend en noodzakelijk zijn.

13. De verzoekers voeren aan dat een ongeoorloofde discriminatie wordt ingevoerd doordat voor de aangehouden criteria op grond waarvan de kosten van het nieuwe systeem in de tijd gespreid worden, geen objectieve en redelijk verantwoorde grondslag bestaat; niet in de mate het onderscheid steunt op het kader -basiskader, middenkader of officierenkader- waartoe de personeelsleden behoren, niet in de mate het steunt -wat de inspecteurs en de hoofdinspecteurs betreft- op de leeftijd van de personeelsleden en niet in de mate voor die personen wordt vereist dat de leeftijd op een bepaalde datum moet bereikt zijn.

Het verslag aan de Koning vermeldt daaromtrent (Belgisch Staatsblad, 8 mei 2009, p. 35.847):

"In zijn advies stelt de Raad van State zich evenwel vragen omtrent het onderscheid op grond van leeftijd en de conformiteit ervan met de principes van gelijkheid en non-discriminatie.

Overeenkomstig artikel 12, § 1, van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie, vormt een onderscheid op grond van leeftijd op het vlak van de arbeidsbetrekkingen geen discriminatie wanneer het objectief en redelijk wordt gerechtvaardigd door een legitiem doel, in het bijzonder door legitieme doelstellingen in het raam van het tewerkstellings-beleid, de arbeidsmarkt of elk ander vergelijkbaar legitiem doel, en wanneer de middelen voor het bereiken van dat doel passend en nodig zijn.

Het in het voorliggende ontwerpbesluit vervatte leeftijdsonderscheid bestaat er in dat, vanaf het jaar 2009, het percentage van 92 % reeds wordt toegekend aan de inspecteurs en de hoofdinspecteurs die op 1 oktober 2008 de volle leeftijd van 57 jaar hebben bereikt.

Dit onderscheid strekt er toe om de personeelsleden op korte termijn ertoe aan te zetten langer aan het werk te blijven. Deze maatregel strookt dan ook volledig met de betrachting van het `Generatiepact om oudere werknemers langer actief te houden op de arbeidsmarkt. In dat verband kan trouwens eveneens verwezen worden naar de maatregel van het pensioencomplement wegens leeftijd bedoeld in de wet van 12 augustus 2000 houdende sociale, budgettaire en andere bepalingen, die eveneens is ingegeven vanuit diezelfde bekommernis. Men kan derhalve stellen dat het onderscheid niet discriminatoir is vermits het objectief en redelijk is gerechtvaardigd door een legitiem doel in het raam van het tewerkstellingsbeleid."

14. De verwerende partij verantwoordt aldus de onderscheiden behandeling van het personeel van de politiediensten in de jaren 2009 en 2010 door het motief dat zij bepaalde personeelsleden -voor het jaar 2009 gaat het om de agenten en de inspecteurs en hoofdinspecteurs die op 1 oktober 2008 57 jaar geworden zijn; voor het jaar 2010 gaat het om alle agenten, en alle inspecteurs en de hoofdinspecteurs die op 1 oktober 2008 57 jaar geworden zijn- "op korte termijn" wenst aan te sporen om langer aan het werk te blijven in het kader van de algemene betrachting om oudere werknemers langer actief te houden.

15. Het is niet kennelijk onredelijk om in het verlenen van een vakantiegeldbonus een middel te zien om personeelsleden te motiveren om geen pensioenaanvraag in te dienen. En de ambitie om werkenden langer actief te houden heeft een plaats in het handhaven van het pensioenstelsel, een doelstelling die evident van algemeen belang is.

De verwerende partij kan gevolgd worden in haar redenering dat, aangezien de personeelsleden geneigd zijn om bij het bereiken van 57 jaar met pensioen te gaan, de aansporing om langer in dienst te blijven op dat ogenblik moet gegeven worden. Dat kan dus een objectieve en legitieme reden zijn om het personeel vanaf een bepaalde leeftijd te bevoordeligen. Ook voor de datum van 1 oktober 2008 geeft de verwerende partij een aannemelijke uitleg: zij legt de link met de datum van het akkoord met de vakbonden op 19 september 2008 en wijst erop dat zij zoveel mogelijk mensen wil laten genieten van de voordelen van dat akkoord. Maar met dat alles wordt geenszins verantwoord waarom het voordeel beperkt kan blijven tot de personeelsleden vermeld in de artikelen 3 en 4 van het bestreden besluit.

16. Als hoger aangegeven heeft de verwerende partij het bestreden besluit decisief gesteund op de beleids optie om de personeelsleden op korte termijn ertoe aan te zetten langer aan het werk te blijven. De andere motieven die de verwerende partij ontwikkelt moeten in dat perspectief beoordeeld worden; de Raad van State, mag immers voor de beoordeling van de regelmatigheid van het gemaakte onderscheid enkel rekening houden met motieven waarvan het dossier aantoont dat de verwerende partij ze daadwerkelijk in haar besluitvormingsproces betrokken heeft.

De verwerende partij verwijst naar het onmiddellijk voelbaar effect van de maatregel op de laagste inkomens, maar dit kan geen deugdelijke verantwoording vormen, aangezien het opzet om mensen langer aan het werk te houden een algemene draagwijdte heeft en een bonus ook voor de officieren die pensioengerechtigd worden een aansporing kan zijn om aan het werk te blijven. De verwerende partij verwijst ook naar het personeelstekort binnen de laagste graden, maar dat argument is niet ter zake, aangezien het langer aan het werk blijven niet ingevoerd wordt om openstaande betrekkingen op te vullen, maar om de pensioenlasten onder controle te houden. En de omstandigheid dat de goedgekeurde tekst het resultaat is van de onderhandelingen met de vakbonden rechtvaardigt het gemaakte onderscheid evenmin.

De verwerende partij betoogt ook nog dat de regeling deel uitmaakt van een geheel van maatregelen die globaal evenwichtig zijn, hetgeen toelaat over punctuele ongelijkheden heen te stappen. Dit is met het bestreden koninklijk besluit niet het geval: de regeling van het vakantiegeld voor het politiepersoneel is geen onderdeel van een ruimere regeling waarin het bestuur allerlei evenwichten die niet altijd zuiver juridisch zijn moet nastreven, maar maakt een afgesloten geheel uit waarin geen onverantwoorde discriminatie toegelaten kan worden.

17. Het middel is in de voormelde mate gegrond.

18. De verwerende partij vraagt ter terechtzitting om een eventuele vernietiging te beperken tot de bepalingen waaromtrent een discriminatie wordt vastgesteld, te dezen aldus de bepalingen waarbij de leden van het officierenkader voor 2009 en 2010 uitgesloten worden van het hogere vakantiegeld. De verwevenheid van de regeling laat evenwel die gedeeltelijke nietigverklaring niet toe, aangezien daardoor een nieuwe ongelijkheid zou kunnen ontstaan in de mate de officieren, ongeacht hun leeftijd, onder de algemene regel van het verhoogd vakantiegeld vallen.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de artikelen 3 en 4 van het koninklijk besluit van 29 april 2009 houdende vaststelling van het vakantiegeld van het personeel van de politiediensten.
2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 1225 euro.
3. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het gedeeltelijk vernietigde besluit.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 26 april 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche, kamervoorzitter,
Daniël Moons, staatsraad,
Bert Thys, staatsraad,

bijgestaan door
Wim Geurts, griffier.

De griffier

De voorzitter

Wim Geurts

André Vandendriessche